

Список використаних джерел:

1. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник / І.В. Корунець – В.: Нова книга, 2001. – 448 с.
2. Мещеряков В.Н. К вопросу о модальности текста / В.Н. Мещеряков // Филологические науки. – М., 2001. № 4. – С. 99-105.
3. Palmer F. R. Mood and Modality. – [2nd ed.]. – / Frank Robert Palmer. – Cambridge: Cambridge University Press, 2007. – 250 p.
4. Narrog H. Modality, Subjectivity, and semantic change. / H. Narrog. – Oxford: Oxford University Press, 2012. – P. 30–37.

Дем'янчук Ю.І.

кандидат економічних наук, викладач,

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

**ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ ТА ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ
БАГАТОМОВНОГО КОРПУСУ В ГАЛУЗІ КОРПУСНОЇ
ТА КОНТРАСТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ**

Багатомовні паралельні корпуси тексту є малодослідженим лінгвістичним явищем, тому їх варто співвідносити з історією становлення корпусної та контрастивної лінгвістики.

Дослідниця Жуковська В.В. у дослідженні «Корпусна лінгвістика: історична перспектива та сучасний стан» [2, с. 23], особливу увагу авторка приділяє електронному корпусу The Survey of English Usage, укладений Рендольфом Квірком у 1959 р. в University College London. Цей проект став перехідним етапом у становленні корпусної лінгвістики, оскільки він зосереджувався на лінгвістичних особливостях щоденного спілкування (як письмового, так і усного) звичайних громадян і від початку збереження даних в електронному форматі не передбачалося. Натомість, Демська-Кульчицька О. здійснюючи огляд сучасного стану корпусної лінгвістики у своїй монографії «Основи національного корпусу української мови» [1, с. 140], зазначає, що це напрям досить розгалужений і передбачає студії, по-перше, загальної теорії корпусної лінгвістики, над якою працюють Д. Байбер, Дж. Синклер, В. Тойберт; по-друге, кореляції корпусної лінгвістики та інших лінгвістичних дисциплін; по-третє типології корпусів та методики інтерпретації корпусних даних; по-четверте, розроблення загальних засад створення природним мов тощо (праці Б. Алтенберга, М. Баньки, У. Френсиса, Г. Кеннеді, Г. Ліча, А. Баранова, М. Михайлова, Р. Рикова, Л. Ричкової, С. Шарова та інші).

Інший дослідник Лук'янець Г.Г. наголошував, що основою корпусної лінгвістики є розроблення теоретичних засад і практичних прийомів побудови, машинного опрацювання, експлуатації та аналізу мовних даних, оформлених як корпус текстів. У дослідженні «Основні напрямки сучасних корпусних досліджень мови та перспективи їх подальшого розвитку» [3, с. 128], автор наголошує, що багатомовні корпуси тексту це, свого роду, інформаційно-довідкова система, яка слугує базою для дослідження одиниць та явищ різних мовних рівнів (фонетичного, морфологічного, лексико-семантичного та синтаксичного), для вивчення особливостей використання природної людської мови у формах усного та писемного мовлення та для визначення

специфіки функціонування мови в різних стилях (художньому, офіційно-діловому, публіцистичному, науковому, розмовному).

Загалом, ідея створення корпусу тексту зародилася в 60-х роках ХХ століття під значним впливом здійснених масштабних емпіричних досліджень, про які ми вже зазначали. До кінця 1960-х існувало декілька невеликих корпусів, укладених на різних принципах. У 1980-х – початку 1990-х років відбулися вагомні досягнення в сфері комп'ютеризації, сканування текстів та зберігання інформації, і лінгвісти швидко зрозуміли, що ці нові інструменти пропонують величезні можливості для опису і аналізу мовних явищ.

У сучасній корпусній лінгвістиці визначення корпусу, ґрунтується на чотирьох ознаках, які запропонували дослідники Т. Макенері і А. Вілсон. Цими ознаками, що визначають специфіку цієї словесної єдності, є «розміщення корпусу на машинному носії; стандартизоване відображення словесного матеріалу на цьому машинному носії, що дає змогу застосовувати стандартні програми його обробки; кінцевий розмір і репрезентативність як результат особливої процедури відбору» [5, с. 116].

Під корпусом текстів В.Н. Шевчук розуміє «величезний масив природних текстів (як письмових, так і усних) природної мови, представлених в комп'ютерному вигляді, тобто на машинному носії і належним чином упорядкованих, з метою їх використання в наукових і практичних дослідженнях» [4, с. 124].

Таким чином, розглянувши історіографічний та теоретичний аналіз багатомовного корпусу в галузі корпусної та контрастивної лінгвістики, вдалося встановити ряд закономірностей, які протягом історії суттєво впливали на вироблення перекладацької тактики з офіційними документами.

Список використаних джерел:

1. Демська-Кульчицька О. Основи національного корпусу української мови: монографія / Оріся Демська-Кульчицька. – Київ, 2005. – 218 с.
2. Жуковська В. В. Корпусна лінгвістика: історична перспектива та сучасний стан // Матеріали за 8-а міжнародна научна практична конференція, «Ключові въпроси в съвременната наука». – 2012. Том 18. Филологични науки. София. «Бял ГРАД-БГ» ООД. – 72 с.
3. Лук'янець Г. Г. Основні напрямки сучасних корпусних досліджень мови та перспективи їх подальшого розвитку. // Наукові праці Національного університету харчових технологій. – № 44. – 2012. – С. 127-132.
4. Шевчук В. Н. Электронные ресурсы переводчика: Справочные материалы для начинающего переводчика. – М.: Либрайт, 2010. – 159 с.
5. McEnery T., Wilson A. Corpus Linguistics. – Edinburgh: Edinburgh University Press, 2001. – 420 p.